

תת"ע (עכו) 6830-12-23 - רוביר אנדראוס נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 6830-12-23 - רוביר אנדראוס נ' מדינת ישראל שלום עכו

תת"ע (עכו) 6830-12-23

רוביר אנדראוס

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[18.10.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 12.05.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 12.09.2024.

הוראות תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 קובעת "חזקת מסירה" לפיה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

(ההדגשה אינה במקור, ג'.נ.ע.).

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין. לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. תחילה יצוין כי המבקש לא תמך את בקשתו בתצהיר ערוך כדין בניגוד למתחייב, ודי בכך כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף בהיותה מתבססת על טענות עובדתיות. לגופו של עניין, המבקש טען כי מעולם לא קיבל זימון לדיון, יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי קיים בתיק זימון כדין. טענת הזיוף אשר הועלתה כנגד המוסר מרואן זגיר, נטענה בעלמא וכלאחר יד. אציין כי המבקש אמנם טען כי הוא שוקל לפנות למשטרת ישראל לצורך הגשת תלונה בגין הזיוף, אולם בסופו של דבר המבקש לא עשה כן; עוד אציין כי לא הונחה בפניי ראייה לפיה המבקש העתיק את מקום מגוריו לאבו סנאן, דבר אשר יכול היה לבסס את טענת הזיוף.

לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדין, ובהעדר ראייה ראשונית כלשהי התומכת בטענת המבקש בדבר אי קבלת הזימון לדיון וזיוף ההזמנה, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקש להתייצב לדיון אשר נקבע בעניינו, ואין למבקש אלא להלין על עצמו.

בעניין זה אפנה לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי: "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי 'לא קיבלתי את הזימון' או כי 'אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון', מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך".

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינו. המבקש כפר בביצוע העבירה, וטען כי "השוטר טעה עת רשם בהודעת תשלום הקנס כי הרכב חלה עליו הודעת איסור שימוש..." בהמשך ציין כי "בהנחה והשוטר לא טענה (כך במקור) באותה תקופת חלה הוראת חירום עקב המלחמה שבאותה תקופה ניתנה ארכה להסרת המחדל".

אכן בתקופת מלחמת "חרבות ברזל" פורסמו הקלות לנהגים והוארך תוקף רישיונות רכב ונהיגה, אולם בעניינו המדובר בנהיגה ברכב עליו ניתנה הודעת איסור שימוש, לכן לכל הדעות הקלות אלה אינן יכולות להיות רלוונטיות לסוג העבירה בה הורשע המבקש. לאור האמור, אין למבקש בעצם כל טענת הגנה.

טענת המבקש בדבר חומרת העונש אשר הוטל עליו אף היא דינה להידחות. עבירה של שימוש ברכב שינתנה עליו הודעת איסור שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 מחייבת פסילת מינימום בת 3 חודשים. בית המשפט השית על המבקש עונש פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, בצד רכיבי ענישה נלווים. המדובר בענישה מאוזנת ביותר.

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. המבקש כאמור, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

בשולי ההחלטה אציין כי אף אם המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה, אין הדבר אומר כי על בית המשפט לקבלה באופן אוטומטי, ולעולם נתונה לבית המשפט סמכות לבחון את הבקשה לגופה ולתת החלטה בהתאם; ראה לעניין זה עפ"ת 2599110-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי "...לא צריך להיות חולק בדבר סמכותו של בית המשפט לתת החלטתו על סמך החומר המונח לפניו, ללא תגובה, וכאשר העדר תגובה אינו גורר קבלת הבקשה באופן אוטומטי (או כלשונו של המערער, יש לראות ב"התעלמות המאשימה כהסכמתה לביטול פסה"ד".

לאור כל האמור, הבקשה נדחת, בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא). בשים לב לאישור ההפקדה הקיים בתיק ולעיקוב הביצוע אשר ניתן, המזכירות תפיק אישור הפקדה החל מהיום. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשפ"ה, 18 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.